

Svar (4/ 11 97)**Forskningsministeren (Jytte Hilden):**

Der har i pressen været en del fejlagtige og ufuldstændige beskrivelser af den reguleringsmodel, som det er tanken skal danne grundlag for den kommende bekendtgørelse om forsyningspligtpriser. Af disse har det bl.a. fremgået, at det nu skulle blive dyrere halvdelen af forbrugerne at telefonere. Der er ikke sagligt grundlag for disse påstande.

Den kommende bekendtgørelse vil indeholde følgende hovedkrav:

1. Et krav om, at den gennemsnitlige privatforbrugers samlede teleregning falder med et samlet realktakstfald på min. 4 % årligt.
2. Et krav om at den typiske forsyningspligtforbrugers (småforbruger/ low user) samlede teleregning falder med et samlet realktakstfald på min. 1 % årligt.
3. Et krav om, at forsyningspligtpriserne samlet er omkostningsbaserede (fuldt allokerede omkostninger + en rimelig fortjeneste = samlede indtægter).

Alene ovennævnte illustrerer det meningsløse i påstanden om, at halvdelen af privatforbrugerne med den kommende reguleringsmodel skulle opleve regningsstigninger. De beregninger heraf, som er udført af konsulentfirmaet Chr. Rovsing A/S på vegne af Tele Danmarks konkurrent Telia, er da også på en række punkter fejlbehæftede.

Når Tele Danmark skal opfylde ovennævnte krav, vil det efter selskabets egne oplysninger efter al sandsynlighed ske ved at lave et standardabonnement, hvor abonnementet stiger lidt, mens samtalepriserne falder markant. Samtidig vil selskabet, for at opfylde kravet om at også småforbrugerne skal have glæde af forsyningspligten, være nødt til at udbyde et miniabonnement, med lavere fast abonnement end i dag, og til gengæld højere minutpris. Da denne gruppe har forholdsvis lille samtaleforbrug, vil det sikre det krævede 1 % realprisfald.

Der vil være en mindre forbrugergruppe, som forbrugsmæssigt befinder sig midt imellem den gennemsnitlige småforbruger og den gennemsnitlige privatforbruger, der vil opleve mindre regningsstigninger. Realiteten er, at det ikke er muligt at beregne, hvilket omfang denne gruppe vil have, før Tele Danmarks konkrete oplæg til priser foreligger. Der er dog ingen tvivl om, at gruppen vil være langt mindre end

de 50 %, som nogle har hævdet ville blive ramt af prisstigninger.

Realiteten er også, at denne gruppe af forbrugere, i modsætning til de kunder der primært bruger abonnementet som en livline, vil blive tilgodeset af konkurrencen. Konkurrencen er som bekendt allerede i dag sådan, at disse kunder har mulighed for at bringe deres regning yderligere nedad, ved at bruge andre selskaber til dele af, eller alle deres udgående samtaler.

Jeg mener således den valgte model ligger i klar forlængelse af de telepolitiske målsætninger som fortsat er regeringens, nemlig at danskerne skal have stadig billigere og bedre tele-ydelser. Det vil dels forsyningspligtreglerne, men først og fremmest konkurrencen sørge for.

Spm. nr. S 297

Til forskningsministeren (29/10 97) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvad er begrundelsen for at tillade en stigning af Tele Danmarks abonnementspriser, når de store investeringer i det faste net allerede er foretaget?«

Begrundelse

Den nye telebekendtgørelse giver Tele Danmark mulighed for at sænke priserne på samtaletaksterne, hvor selskabet er i konkurrence med andre udbydere, og til gengæld hæve prisen på det faste abonnement. Som bl.a. Knud Erik Skouby har påpeget, virker det ikke logisk at hæve prisen, når de store investeringer i det faste net er foretaget, og den teknologiske udvikling samtidig tilsiger, at priserne snarere burde falde.

Svar (4/ 11 97)**Forskningsministeren (Jytte Hilden):**

Knud Erik Skouby, DTU, har i forbindelse med en artikel i Politiken stillet det spørgsmål, om ikke det er ulogisk, at standardabonnementet hæves, bl.a. fordi de store investeringer i tele-nettet er foretaget, og fordi den teknologiske udvikling tilsiger, at net-omkostningerne falder.